

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 14³⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om Forrentning af Tilsvaret af for lidt erlagt Skat til Staten, Kommunen og den fælleskommunale Udligningsfond samt Adgang til forskudsvis Indbetaling til Dækning af uopgjorte Tilsvarelsbeløb med eventuelle Bødetillæg.

Mødet hævet Kl. 14³⁴.

40de Møde.

Fredag den 10. Januar Kl. 14³⁵.

Formanden: Den paa Dagsordenen opførte Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forrentning af Tilsvaret af for lidt erlagt Skat til Staten, Kommunen og den fælleskommunale Udligningsfond samt Adgang til forskudsvis Indbetaling til Dækning af uopgjorte Tilsvarelsbeløb med eventuelle Bødetillæg.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 157).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg skal tillade mig til det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Forrentning af Tilsvaret af for lidt erlagt Skat til Staten, Kommunen og den fælleskommunale Udligningsfond samt Adgang til forskudsvis Indbetaling til Dækning af uopgjorte Tilsvarelsbeløb med eventuelle Bødetillæg, saaledes som det er vedtaget af det høje Folketing under Gaars Dato.

Baggrunden for dette Lovforslag er det meget store Antal Efterbetalingssager, som er opstaaet i Anledning af Loven af 22. Juli 1945 om en ekstraordinær Formueopgørelse, idet det maa antages, at der bliver i alt noget over 200 000 Skattesager. Dette forvolder de i Forvejen stærkt belastede Skattemyndigheder et overmaade stort Besvær; det maa antages, at vi kommer helt hen til Slutningen af Aaret 1949, inden man kan være færdig med alle disse Sager. Det er af flere Grunde uheldigt, det er pengepolitisk uheldigt, fordi der utvivlsomt er megen Grund til saa snart som muligt at faa nogle af de mange cirkulerende Penge inddraget. Det er ikke sikkert, at en saadan Inddragning vil være lige saa heldig i samfundsøkonomisk Henseende et Par Aar frem i Tiden. Men det er ogsaa uheldigt for de paagældende Skatteydere selv, som naturligvis er interesserede i nogenlunde hurtigt at faa en vis Klarhed over deres økonomiske Forhold, idet det er et Usikkerhedsmoment; de gaar i lang Tid og ved, at de skal betale en hel Del Penge, men ved ikke rigtig hvor mange, og de kan i hvert Fald ikke komme af med Pengene. Hertil kommer vel, at Statens Risiko for at miste nogle af disse Tilgodehavender bliver større, jo længere det varer, før man faar Sagen ordnet.

Nu har vi fra Finansministeriets Side gjort, hvad gøres kan, tror jeg at kunne sige, for mest muligt at fremskynde Behandlingen af disse Sager, og jeg kan ogsaa sige, at navnlig med Hensyn til Smaasagerne — man giver jo de Sager, der har en Formue-difference under 10 000 Kr., de saakaldte Tabelsager, en simplere Behandling, idet de afgøres lokalt med en vis Adgang til Revision fra Ligningsdirektoratets Side — er vi ret langt fremme; men med Hensyn til de større Sager, som jo ret ofte er meget komplicerede, er der desværre langt igen. Derfor foreslaas det i dette Lovforslag, at de, der har saadanne Sager løbende, skal have Adgang til forskudsvis at indbetale et vist Beløb. For det Tilfælde, at de ikke gør det, har man desuden i Lovforslaget foreslaaet, at der skal betales en Rente af 4 pCt. p. a. fra 1. April d. A.

Det maa nemlig skønnes urimeligt, at den, som er kommet til at betale f. Eks. i Slutningen af 1945, bliver ligestillet med den, som kommer til at betale i Slutningen af 1949. Det vilde jo i Virkeligheden sige, at den sidst omtalte havde faaet et rentefrit Laan fra Staten eller Kommunen, eller hvad det nu er, paa det paagældende Beløb i 4 Aar. For at de kan blive rentemæssigt nogenlunde ligestillede, er det derfor foreslaaet, at man